Nanny Paulina Hansson

Teckenattys

den 16/7 1915

FABRIKSMÄRKE.

N:o 79 1/4.

Nanny Hansson

Teckenattys

8123

Skeppet brinner.

1. vers.

Se ett skepp har lämnat hamnen
och styr ut på bölgan blå
Blåser vind där i vårt segel
att vårt skepp fram rulla må.
Över oceanens vågar Kalifornien ju är
Där vårt mål för resan slutad.
guld vi skola skörda där.

2 vers.

Utav dem som lycka sökte var en
man med sin son. Han till Västern
ingit längtar hur än resan sluta må
Hennes make allredan gått och henne
berett fänt en sin maka glad han
väntar och sin käre son ditut.

3 vers

Bäst man aner ingen ingen fara
ger alarm vad är det säg oceanens vågor
pyta hastet fradgar på när väg.

Kanske har vårt skepps gått sönder
sprungit läck man frågar så. Lilla
upps däcket pustar och till fasa här
man då. Skeppet brinner, hjälps att
släcka pysar sjöman springande.
Allt förgäves skeppet brinner ut med
päddrings båtarna.

4 vers

Nu skall sista båten lämna men nad
ser man uppå däck. Kadern som till
Västern skulle med sin lille kära son.
Finns ej plats för den i båten? Nej blott
en här kun kan få. Skynden er kaptenen
säger välgen nein som med skall gå.

5 vers

Först syns modern några tårsam men
han snart beslutat sig gossen skall gå
med i båten jag på skeppet stanna will
Och sin son för sista gången han omfamnar
kärlekspullt anskedstårar ymnigt flöda
och så säger han så huld:

På min son i båten moder jag på
skeppet stanna will. Var nu alltid snäll
och hälsa pappa att jag dog för dig

7 vers

När som båten lämnat skeppet det i
havets djup försvann sonen blev i båten
moderns glav i djupet sjunk. Moderns
kärlek för oss alla men en större kärlek
är haver Kristus oss herlsat o hesanna det
min mån. När han blev på korset
spikad o nad kärlek djup oss vår bad
han ju får sina bödlar och för fienden
na där.

....

Kärleks visa.

Det doftar av blommar i sammanbläd
skrud och fåglarna sova långt in i
sitt bo och månen den lyser så
vacker och rund och stjärnorna tändas
i skymningens stund.

2 vers

Tvunder den aldriga skönen vid
strand där sutto två människor med

hand uti hand. Han smakte så ämt
hennes ljusbruna hår. Han viskar min vän
snart ifrån dig går jag går.

Brudi

Till Australiens gränser se dit står min
håg att finna min utkorast och kanske
jag får sen vänder jag åter till Sverige
och finn vårt hölles och sätter vårt hem.

4 vers

Men jungfrun han trycker sig intill han.
hörst o Alfred hlev hemma jag finner ej
tröst om du från mig reser du förgör mig
och väljer en annan så glömmer du mig.

5 vers

Ney aldrig i världen vad händer mig än
så saknar jag dig du min trofasta vän
så mitt du mig lovar att ej glömma mig
så slocknar mig aldrig min kärlek till dig

6 vers

Sitt avsked han tager i lövriken lund
sen skiljas de båda i midnattens stund
Han tänker på henne med saknad i höst
han tänker på honom och finner ej tröst

7 vers

Till Australiens gränser han genast bortfor
till vikare nejden än hembygden var.
med nemodigt hjärta på havet han ser
sitt fosterland sänka i synranden ner

8 vers

Tre år var han borta och pikedom namn
av skämmande folk han erfarenheter fann
had tänker så ofta på vännen så kär
där hemma om han honom tragen än är

9 vers.

Till hemmet han kommer en afton
okänd han är icke väntad att kom-
komma än. Han sätta sig vill uppå kyrk-
gård så jämn ser soken sig sjunka i syn.
randen ner.

10 vers

Han går bort till graven som närmast
där låg. Det snarta på korset ses inskrivet
var med bokstaver vita som nypallen så
han undrar på vem som där ligger död

11 vers

Han går bort till graven med blommor

så pike Han plötsligt så blixer han vit
som ett lik med nidåtgna kellbaka
han går ty där låg ju nämnen som han
älskat har. 12 vers

Han tager en fickan revolvern med
skatt och sikter mot hjärtat det smälde
så hätt. Och blodet det strömmar ur
såret så lätt. Och pass han pedan gå
mossan förblätt.

Slut.

Den italienska flickan.

1 vers

På Italiens nejder där min pagga har stått
Där min barndom så lyckelig den var.
Då jag egde ett hem i den ljilla flod
och jag hade kåd faden och mor

2 vers

Nu jag svärvade kring full av fägd och av fid
Bland dalar och klanstrande fått
Där sjöng jag min vise så glad och lätt

många gång under himmelens fält.

3 vers

Men den tiden har flytt mina femtonde
år är pika gå nästing av nog. Hät mig
se det är pedan det fjärde år sen min
fader på slagfältet dog.

4 vers

Jag lev de så ye så ye så liten så glad
Tom fram drekarna mitt helt nyss
Då helt plötsligt min tjugande födelsedag
Jag blev näckt ej emam en kyss.

5 vers

Min moder han lades i grav min kart
och den dagen den glömmer jag ej
så långt ner de hero det sista kast
och de mullade graven ej en

6 vers

Här är skönt här är gott här är pintligt nu
Här är dröjande sammarsalglans
Ja här pille jag leva ja här pill jag dö
Och am inte Italien fanns.

7 vers

Men lyckan o såg var finnes mål den

Ty dem flyr mej så mitt äfven allt
Ty för dem kan på jorden ej äger en vän
ständse livet är rådligt och kallt.

8vers

Ja farväl då min barndom du drömvärld
så går aldrig mera jag skåda en får
Nu jag saknar ur drömmarnas gyllne sfär
och jag fäller en saknads tår.

slut

Favorit

Mers Vals.

Månstrålen klara skenar mildem sig sakta
på och i den sena timma jag mandolin ensam
och från balkongens gallen en skugga jag
skymta ser och från grandalen faller en
pas till sångaren ned.
Vi Lyrist då att drömma sagorna glömma
Tanerna strömma till henne upp.
Strålande stjärna himmelska tröna
skydda och pröva kärlekens hopp.

Herremannen och Elin.

Vers.

En herreman så rik och hård han egde
tunnor guld och flera hemman i sitt våld
flick så en flicka huld. Bland trädens
stammar ensam gå han viskade till henne
så

2 vers

Mitt vackra barn vad heter säg mig
ditt gyllne namn kan sätt dig vid min sida
nu i skogens blomsterfamn. Vi vilja språka as
vid en stund fästadigt i en ensligt lund.

3 vers

Mitt namn är Elin men jag får ej längre
stanna här ty dagens sol snart nedergår
och jag skall plocka här. I skogen kan
jag har åt mor han väntande i hyddan bor.

4 vers

Och Elin ingen flicka skön och sät sanden
jag sett kan vila i mitt öppna skät
jag heder blott en ett. Giv mig en enda
liten kyss nu icke nödd att någon lyss.

Nej, nej jag lovat här mid Gud att ingen
kyss gö hört förän den dag jag skall stå
brud och det sker innan kort och då skall
Gustav hava den från hand damen han
är min nära

6vers

Vad du är kanslig from och blyg som
sådant själva kan. Din Gustav vet ju ej
därom ej heller någon av du skall få penni
ngar se här låt mig få vad jag begär.

7vers

O nej, o nej jag är ej fal för penning ar
och guld det hjälper ej för samvets kval för
syn och enig skuld. Ett fredat bröst är
mera värt har jag i katekesen lärt

8vers

Bedraga vill jag icke dig hör vad ja säger nu
till slottet skall du följa mig och bliva där
min fru av silver pälar skall du få ha ingt
mera än du kan förstå.

9vers

Nej nej mig bekar ingenting av silver nog
jag har ty nöt allen fälsamlings ning jag

fick sen några dar. Ja Gustav som mig
älskar ännt och den har jag mid hjärtat
gömt

10vers

Vår Elin Gustav sällig är ett tryg jag
hamm skänkt. Och heligt intill Gud jag
svär du har min ära kränkt och tyget
tager jag igen ler sen i sargen med
din vän.

11vers

Gör som du vill jag lever säll om än
kland svö och is. I ödemarken i ett
fjäll jag dela skall min spis. Blott
jag mid Gustav sida får framleva
mina levnads år.

12vers

Ej hjälper smicker eller hat men vet i
alla fall ty am det än skall ske med kunt
jag kyssen taga skall och till mitt hjärta
trycka dig förän du slipper ifrån mig.

13

Ja puts av med en sidablick gav Elin
skälmsk till sin och kastade sen blicke

att gick med den stod herren kvar. Han
sukade en natt är den som jämkar
kvinnorheten

Vid en sjömans grav.

1 mars

Lakta över mörkblå vågar för sig skeppet
stalta stum. Och i östens purpur vågar
bryter dagens gryning fram.

2

Mot aftonen är tyst och stilla ingen
munterhet och sång endast par drev hörs
drilla. Alltmer hon sin jämna gång

3

Vår kapten han hördes ropa Hissa akter segel
back och på halva stången hissa skeppets
segel upp.

4

Ty vi skola överlämna åt en mörk och
dyster grav om en yngling från oss
tagen döden nyss. upp skrapp at har.

Kistan den i ordning gäres
upp på gammalt sjömans bruk
och till pelingen den fästes endast
gyärd av segeldurk.

6.

Ingen pris och ingen lilja pryda
skall den sjömans grav endast
några gå och kamma skeppet svajar
av och av.

7.

Kom och vind och ande Guda
och besök en kulen grav
och låt stridens tvistu dova svalna över
mörkblå våg.

Konvaljens önskan.

Text. Wals.

Gyva susan de milda västan vind kom och
svalkande smeke min bleka kind, O länk
dig med ömhet min veka fot och dröj o.
dröj hos mig tag min sista suck emot.

O. hur jag längtar att sprida min doft
till svenar spritsa min skapare god med
den nällukt jag ämne har kvar snart
är den slut min sjuka doft och jag höjer
mitt huvud så sakta så sakta att
dö vit såsom snö stilla slumrande in
i frid

II.

Rik på frejd men min kvinnad dock så
kort. Sjuka kändes mitt hjärtas harpa-
slag. Jag sol och sjus dvalde med minia
späda blad. Men dråkt den blev så vit
den blev så rem o Gjusts had.
Så blir jag gänd under snänita
syrsmigens skrud milar och nåtar på
när och på dig de nästanmid. Snart är
den slut min långa natt och jag höjer
mitt huvud så sakta så sakta att då
klockarna små ringa hälsande värsol
så glatt.

Slut

Wärmlänningen.

I.

Nu jag sjungit har i dagar nu jag
sjungit har i tre men vad hålar det mig
att jag klagar. vännen vill ej svara
mig ge.

II.

Kyss en blamma dag i skogen och jag
grät vid hennes hår och den blamman
heter lunn lilla skogen min han valnar
till nästa vår.

III

Men nu är ej tid att gråta nu i dag
skall jag stå hund men ni dagar min
hundgum den såte jag står ensam i
hälsingeskrud.

IV.

Stig nu upp ut ur din höja och ge svar
uppå min sång och ten alltvet jag
sedan skall dig följa allt ihland skön
Gunhra mång

Om slutas brällops färden till dess
pärlesal vi gå. Och vad lyckligt är att
glömma ifrån världen uppå Guds helstrar
slå slut

Ebba Brahes bröllopspsalm.

Hästar frosta hjälten skynda gästen
komma bruden står myrten knäut men
blek som döden lik gravens nålnad
bruden går.

2.

En han älskar den han får ej en han
hatar ingen mer den skall dock bli hennes
brudgum hanam nu han handen ger.

3.

Lova hanam trogen älska varför skall
han ljuga. så närför skall då munnen tala
det ej hjärtat kan fästa.

4

Far och mor de ha så mycket om den
lägnen har sagt ut Ängrundstanken

av en ängel som ej fallen var förut.

5.

Dansen går i gyn virvlar vagn kind i
blomstring hudens lyen är som drivan
asmält i en frusen vår.

6.

Men då träder in en yngling hjuder henne
upp till dans och på hennes kinder skifta
rosens fägring liljans glans.

7.

Denna gång men endast denna. Lindar
jag kring dig min arm nära hjärtan måste
skiljas fast när kärlek den var varm.

8.

Denna gång men endast denna vila
får min hand i din denna gång men
endast denna ser jag i ditt öga in

9.

Denna gång den allra sista Vettna om
vad kärlek är. Tu farväl vi måste skiljas
~~fast när kärlek den~~. De som maka
fängs lad är

10.

Valsen slutar höjdpar mötas äga djupt
röja sor. Djupt för det är sista gången
det får aldrig hända mer.

11.

Får sammar än flydda höstens hagar gula
blad kring de låga barnbetäckta
Husen å de dödas stad.

12.

Kring en ny upptäckas stad skulle hunden
flyttas det heltryss. Livets höjd er para
kalla sjön och namn var dödens kyss.

Sjömans visa

1.

A. när som jag var på mitt syttan de
år Blåser kallt, kallt näder ifrån sjön
Då började vi att segla på höjdarna de
blå. Blåser kallt, kallt näder ifrån sjön

2.

A när som vi seglat en veckа eller två
blåser e. t.e. vi finga mind i segel och
skutan höjd ar gå blåser kallt e t.e.

3

A när som vi kamma till Kalmare
hamn blåser e t.e. vi fira våra segel och
hala oss i land. blåser e. t.e.

4.

A när som vi komma till Kalmare hamn
blåser e t.e. Där stod en liten flicka med
påsen i en korg Blåser. e t.e.

5

A när som vi till Kalmara kull blåser e t.e
där stod en liten flicka och log så
rälkes fullt Blåser e t.e.

6.

Och om jag vore dammare och sjön
vore min blåser kallt, e t.e då skulle
alla flickan i hamn sättas in blåser e t.e

7

A om jag vore dammare och sjön vore
min blåser e t.e. Då skulle alla gossar
ha mycklama därtill Blåser e t.e

8.

Nu har jag sjungit visan från höjden

och till slut Blåser o.s.c. så samlen nu tillsyna gå sångaren en sup. Blåser kaut

9.

~~Nu har jag äntligt nått fram~~ högan och till slut Blåser.

A. den som sjunger nisan och nite lägger på. Blåser kaut o.s.c. Hamplikstar en fuks dalen och mister flickan sin Blåser kaut o.s.c.

Skärgårds flickan.

En skärgårds flicka är väl jag på sjön färgår min dag och till de dystra höljors sång jag lyssnar dagen lång

2

En skärgårds flicka är väl jag på sjön färgår min dag och till de dystra höljors sång. Jag lyssnar dagen lång.

3

Den sista gång han från mig for han sade till mig då hur ömt jag hanen älskat dig så svårt att från dig då.

4.

Då kom ett brev från fjärran land det skrypt han varit med har slagit mot en klyftig strand din Edam finns ej mer.

5

Jag är så nöjd jag är så glad som fågla uti skogen. Jag tänkte Edmins maka bli men hoppet mig bedrog.

6

När nunden blåser över sjön och fladdrar i mitt hår då säds du ej du flicka må som jämt vid randet står.

Vid Ringdahls klippa

7

Vid Ringdahls klippa vid Ringdahls strand där satts ett älskande par. Och solen sjönk vid hvialens sand. men drömmande de satta de kvar.

2.

Sudré Sudré tag skorna av dig och
sinnra hitåver till mig Sudré Sudré
tag kläderna av dig och sinnra hitåver
till mig.

3

Onej Onej det kan jag ju ej jag
kan icke komma till dig men med
min lyckta skall jag lysa dig så att
du kan komma till mig.

4

Men ack den falska tärnan som sägs
där hakam de huskarna slå kan slärkte
Gjuset ack jungfrun då sägs drunkna i
hålgan den blå

5

Sudré gick hem till sin far och bad får
jag nu till sjöstranden. Ty jag så gärna
vill se en stund uppå hålgan den blå

6

Onej onej det får du ej du ej se uppå
hålgan den blå om än din fader vill hjälpa
dig du får ej till sjöstranden gå

7.

Sudre nu ut tar sin faders bår då gångar
till sjöstranden ner där han en fiskare i
sin båt nu halt plötsligt framför sig ser

8

Godday Godday den gamle man säg an
du nån fisk här kan få Onej men jag ser
ett kynnolik uppdraget ur hålgan
den blå

9.

Han hade guldrada strumpar på
Guldspännen på skorna dyrk å. Ej sådan
syn jag någonsin sett som den uppå
hålgan den blå.

10

Sudré guldkorset tag från sin hals
guldkrongen han tag från sin hand ty
detta fiskare får du bragt den drunknan
de kvinnan i land.

Slut.

Fröken Agnes

1.

Fröken Agnes uti dystra drömmar går
uti nattens tystnad ingen ro han får
Kastän rummet prytt och han går siden-
klädd flyr sömnen uppå rosets pryddd bädd

2.

Uti mobla kretsar uppå bal och fäst starkars
Agnes måste vara med som gäst Han
spelar sjunger fästän ingen ser att
hjärtat lider var gång munnen ler.

3.

Han suckade en tår på kinden kom
varför blev jag inte lättig född som han
att vara glad och lättig Villkorn härlig bett
emot rik och fredlös ho i gyllene slott.

4.

O. grymma öde varför blev jag född i
kvalfull längtan blev min tid förödd.
O. varför blev jag lik till dessa salar förd
som endast gömma kval och sorg.

5.

Fosforsarnens Gustav jag ej glömma
kan ser är han flyktat sedan han
försvann Ej ett avskedsord ej en enda
rad kunnande gömms han i sin kalla
grav.

6.

Eller har han stupat i en strid
så het emot nöd och armod och
som net som nit eller har han glömt sin
lilla flicka som till henlijt möte med
honom ofta gått

7.

Så han satt i kvällens lysta aftan-
stund när som hennes fader kom på
hennes rum. och dyra Agnes nu din fader
glad att om några veckor dig i hund drinkl
klädd

8.

Greve Reinhold var uppå denna
strand han ankäll då om din nåda
hand. Han är rik och mäktig hildad
och förnäm och bliver för dig en värdig
man.

9.

Bortskända han ätlops av fadern

med skall du ej som andra följa
tidens sed Det är för dig din förkens
tid har slut och det är du plikt att
lyda utan prut.

9

Han minnas först men fattar sedan
mod förnissa är ni för mig en fader god
men förlåt att jag ej mig gifta vill och
aldrig tala Grevo Reinhold till.

11.

Grevo Reinhold ej mitt hjärta vinna
kan och för penningar säljes ej min
hand. Det är genom guldet som lyckan
panns och lyckan gåns under flärd och
glans.

12.

Ney det är min plikt att lyda
känslans röst en annan kan jag har uti
mitt bröst befalle mig gärna jag i döden
går för den jag älskat sen min barndoms-
vår

13

Så han satt i kvällens tysta aftonstund
Dog strid han stred han sudast själv det
vet. Men innan fågeln hådat morgan

stund han klädd och får dig står på
fadrens grav

14.

Han suckade o fader mig förlåt
att jag ej följa kan min själ förlåt
Förlåt den sorg som jag nu lämnar er förlåt
ni skola aldrig träffas mer.

15

Jag reser långt bort till främmand
land Där nänligt ädle [illegible] om mig
tar hand. Jag reser dit som nämnes
ost förut Kanhända där min
förkens tid tar slut

16.

Farväl mitt hem du gamla stolta
borg Tars murar sudast gämma hvad
och sorg Farväl i salar och du gamla
lind en hälsning sänden jag med
hemlens vind

17.

Fröken Agnes kastar sig i vatten et
friskt och sund upp på Gustav tänker han i
sista stund hennes själ har flyktat nu till
himmelen upp och ur vatten et drages hennes
döda kropp.

Den svartsjuka systern.

1. (melodi sjömansvisa).

Det var en gammal fiskare han hadde på en ö Blåsen e t c Han ägde tvänne döttrar och sagan vore de Blåsen e t c

2.

Den äldsta var svart som den svartaste jord Blåsen e t c. Den yngsta var vit som nitaste snö Blåsen e t c.

3.

Den älsta han sade till den yngsta så här Blåsen e t c Tvungan skola vi med två sjöstranden i Blåsen e t c.

4.

Den yngsta gick före med uppkamm at han den älsta gick efter med sju fästna råd Blåsen e t c.

5.

Den yngsta han satte sig neder på en sten. Blåsen e t c. Den äldsta han klättar henne i havdjupet ner. Blåsen e t c.

6.

Ack. kära du min syster hjälp mig

uppå land. Blåsen. så vill jag dig giva min sidenklänning grann. Blåsen

7.

Din sidenklänning grann får jag nät ändå Blåsen e t c. Men aldrig skall du mer skåda himmelen den blå Blåsen

8.

Ack kära du min syster hjälp mig uppå land. så vill jag dig giva min knackaste guldband.

9.

Ditt knacka guldband det får jag nog ändå Blåsen e t c Men aldrig skall du mer skåda stjärnorna de små.

10.

Ack kära du min syster hjälp mig uppå land så vill jag dig giva min lilla fästeman

11

Din lilla fästeman den får jag nog ändå Blåsen e t c men aldrig skall du mer uppå denna världen gå.

12.

Jek kära de min syster hälsa mor och far Bläser e te. säg att jag dricker hälsyss skål i fladen hälsa hem Klåser kerut e te.

Kostervalsen.

Tals.

1.

Kom i Kostervals slå din runda arm om min hals. Jag dej säga får liadej vad det niftar och går. Kostervalsen går lek och shek i klang skenar och gnår Ja är din du är min allra käraste min Dej eliga mö på Kosterö du min lilla para fastmö Maja lilla sej Maja lilla hej säj om de du gifta dej.

2.

Kom ute min famn i min famn du finner din lamm Maja ja ä din du är min allra käraste min Maja ja är du kuttra sju min kuttra sju Ja är din du är min allra käraste min. Dejeliga mö e te

3

Kom i Kosterbåt kom i mattan följas m

ömer kan vi gå där som moss i dun blåsker så kla. Ja. dej smeka mill där som dyning en lyser som eld. Ja är din e te.

4.

Kom i brudsal kom innan året kommit gå om Maja ja är din lilla du som i brud blir du min Maja då blir ja då blir ja så sjun sjungande glä. Ja är din e te.

slut.

Bondetågsmarschen.

1.

Kom i händer att hälsa vårt fädernes land. emot sassar kare marken mill taga av mår hand. emot farket som längtar att fåsvaret viva med mot en ungdom som ej på länge närmplikt är med.

Kom i händer med mod som vårt valspråk får att offra mitt blod mot den stigande flod på att den ej en gång drar oss med i sitt trång Gud veb då om den nåtteden blir lång.

2.

Jag ei sina sam sytts av någon duktig
skärhjälm och en grep och ett dynglas sam
fyllts av någon skälm kam på med i vårt
tåg allt för vårt fädernesland ty i Stockholm
där paukas nog en tåg upp på tvid.

Bondetåget skall gå emot höjderna
blå för att sola sig få i mot prinkigemaks
Där sam herrarna är där skall vi vara med
man kan vissa när man vill att man inte
är ett får.

3.

Och så skåla vi glättigt för ett stilsit
försvar sam förskaffar os någon åt blott
en och nog en höjlmant en kysten kanhända
kanske en höjlmant eller änerste eller någon
annan hövdrabant.

Ja. Förvar skall vi ha samkan
pengarna ta det behöver ej va bra blott det
finns hallejn och på landet dar själ ska
vara enbaste krås för försvaret vårt kära
få sköldta sig ihjäl

Slut.

En flicka

1.

Akta så man sade till sitt kära barn.
akta dig att falla ate männers garn
akta dig tro aldrig på männers fagra
ord ty sällan någon samsing av männer
blivit sjard.

2.

Får när jag var flicka när som
jag var ung men nu sen ja blev gift
så är världen tung inga blomhuketter
bindas mer och min smak den aldrig
efterfrågas mer.

3.

Skall man ha en klänning eller några
byxor mej skilling sökas utav mannes
hund kunt man gärna få dem och snart
blir så här. Jag har ej några pennigar
Jag har dej mer ej kär.

4.

Där för gift dig aldrig unga söta dy
lugg så att middagen är färdig flickan
du. Då skall jag ut att resa hart till

god nåu och kaeske när jag kommer
kommer jag full igen
5

Skall jag då sitta hemma hemma ja
förjänt. å nej det gör jag aldrig så där
det kestänt skall ja då sitta hemma
hemma hau en kväl ask nej det gör
ja aldrig eller då farvål.

Slut

Paskens stall

1.

Å årtusnionda trettan då ja en krigsman
blev då até hennes kläder så gladelig så
klev med muskåten på arm och med mådd
uti harm kors för tusan i nåld kors för
tusan i nåld aj aj. aj aj aj aj.

2

Men då blev Greta lessen å ordentlen åra
mö kaukända köket trodde jag skulle te
och dö men den gången gick det ej för sjung
hej och sjung hej kors ete

Och kulorna de veno som åter när man
sår och många en pasker ynglinge där
lades nysså kal. Men bland dem som
nar kom endast paskens han kors för ete.

4.

Den första salvan smälde mid Leipsig vers
stad Den smälde så att husena de
skaka de å rad. Öfver allt var man såg
endast dödskallar låg. kors ete.

5

Flask och gråna ärter ni äta hela dan
om nätterna i tältena å ni fnysa fick
som fan men det går ingenting men
sjät det sker för fosterlandets väl
kors ete

6.

Och trettan pojkar ha ni och flera får ni
ej få för stina han är gammal och ja är
blåså men den pasken mycen när när ni
inte på däfär kors för tusan i nåld ete

Slut.

Fästen

1.

Jag längtar åter till hemmet fara ja
mill ej längre i Lödens para i Nordens
skogar bland grau och tall jag sjunga
mill min glada kall.

2.

När marksens sipprar ur gruset nåer
och ägat nändes i frägd mot Guset.
Då kommer kasten då kommer ja
och sänger en klingar varunda dag.

Slut.

Saukte Per

Steg.

1.

Räck mig nu din mun till kyss kom
mig riktigt nära så att ingen alls kan kyss
när vi krokat nära och ja i vår tysta rå
sitty sedan tyst vi två ämna mig en annan
net vår Gjuna hemlighet. Låt mig med
min starka arm kring din midja fatta

och åt världens bråk och larm vi
fjänjda skratta du är min och jag är din
i ett litet nätt krypin vi ska sätta bo
du och jag i jo.

Tänk om Saukte Per det
måste äll vara han får gå måste
sjunde han från ängla här ned till
oss i kammar ja om saukte Per det
allt om han får gå måste sjun ängla
hår flög han i kammar ned till oss på
jorded här.

2.

När du blir en nygift fru alla herrar
bjuda upställ mig min kära fru och
av annad bjuda spriska. Låm min
kavaljer på bal kommer endast du
på tal ingen enda kavaljer en enda
dans jag ger. Och där hemma titt
och tätt springa ni duetter och jag får
min äls klings pätt stekta flärk ätletter
och par aftan ska du da på de röda
tofflorna och när klockan tolv hörs slå
strax till sängs ni gå.

Ester och Axel

1.

Så hörer hon kallt vatten mormodren
att stuga knuten den sena kvällen i
kalla stugan vid fönstret sitter en
flicka vid spisens källa den bleka kyn
och de tårda dagen henttina tydligt
om sjukdom nöd och hennes pappa
han uppå kvigen i dag glömt skaffa
hannen bröd.

2

I kalla stugan vid fönstret sitter
han Axel skådande upp mot skyn och
minets högsog än gjur att bitter att
måla snapt får haus syne. syn. Fast tårar
skymmes han blick han sjungen gått
ifrån Ester min syster säll snart
kommer pappa och då vår lunga skall
flyg sin kos ni på mat i kvällen

3.

Men Axel minnes den när mamma bade
hon anmanade det par mot mer. I kalla
stugan ni ej behövde på pappa mötte

min kära da lyft upp mig sätt mig
vid fönstret neder jag till så gärna
ovat himmelen se. Då aftons tjärnan
sin glans utbreder kanhända mamma
vill mot mig le.

4

Så mamma gjorde jag minns så gärna
när hon an kvällen mig sjung till löns
min lilla Axel där fäll en stjärna han
sa de ofta min mamma lust att när
en stjärna till jorden fallen en själ får
flykta till himmelen upp. Så jag till
mamma går hem då fallen val ock en
stjärna till himmelen upp

5

Min broder lät mig i din famn så
vila här är så kallt och jag är så trätt
och Axel tager sin syster lilla snart i
haus armar hon vilar sött han sitter
tyst liksom för att vakta och gungar
syster sam slumnar än han blicken upp
då fallen så sakta en liten stjärna
från himmelen

6

En liten stjärna så Ester sade skall falla nedet när jag går till Gud. Så länker hvidem och skådar efter och så lilla systen har nu fått hud. he ägat hustet och bleka kinden ej mera fuktas av sorgens tår ej mera ijas av hella mindar fädkland Ester inför thronen står.

7.

Den gryzzne fadarn från krazen kammer och famn sin älskling mottod och kall då i haus själ räckes nerkig ängel till Jesus flyr han då i sin nöd nu aldrig mer han på krazen sitter man afta. höjd mot sin handrings stav av ängel fällen han tåran bittert mid enkla kuset på Esters grav.

Slut.

Bobby.

Steep.

Bobby vakuar fram på dan blek törstig utav hm Tillar på sin klocka räntar på sin mocka Skor anpilsnen dragen upp hick, Gänare dåi kom en tupp gänd åt gårdags skallen å den anna skallen

Bobby du har nist ant i håret an jita på ska du se du får et mer än man tåt av pungen och metr pol. då å min klåm komma hem klockan fem nem är pam och man gåi sitt hårta för att fåsta och på vanya å

2.

Bobby klär sej med förneft för jag he dm lite luft och på spetsbaden am en stund ni har en Franskt hakam och så krank hit men drick fist man ai jamk och blir kyppaen lisen piskar han till Dusen.

Bobby du har nist ant etc

3.

Nu har klockan blivit tre Bobby skall till tandläkare hemma hos gamla han har egen rolig Bobby dansar sam en hyänn tärnar mot i alla hörn skällas små och rosinnar medan pillan stinnar Bobby du har rest.

Slut.

Topsi Steegs.

Ivers

Rätt ofta lilla Topsi och jag tillsammans gå och trigga så präktigt sam ni två. Om våren är på trädan det häg ja klira gränt ni skaga glatt ästad till skogs och ha det där så skönt

Ack ja så ha ni där det kunna ha. Vi tillsammans med frejd och gam

man. charmant ass ro a par dag och ni fästa mer än de flesta min lilla Topsy och jag.

Ivers.

Om sommars alans vänne ass stunden blir för svår ute den svala hälgan jag utan trickan går man aldrig gär ensam ny Topsy han går med men icke har han hadkystym det är ej hennes sed

Ack ja så ha ni där det etc.

Ivers

Om nuteen när han freyser han aldrig bättre mår än när hos mig i sängen han skönt sig värma får då blir han så belåten och har en lyckelig stund. ty Topsy även känslor har fast Topsy är en hund.

Ack ja så ha e tc.

Slut.

Ingeborg

Vers.

Skimrdanna danna den där gal Ingeborg. fraa fonte sal. Tips mer an trappan i en råå g fraå stege ass ach leje måg. Skimdanna hat med strutse fjär pitt kaninskungd här ach där. Halvsilke strumpor här ~~ach där~~ skena skor här är mist Gans på Västerbro. Ingeborg betyänten ser dej paass. På du tar dej av pite peut för kart nej Ingeborg slassmot med ej et ach vår för någet den går sig pårakk.

Vers

c

Blir min så är världen min

Vers

Jag nu drar som i drömmar an här mat paradiset styr jag nu där väntar mig en ängel nän. Den ängel älskade är du. Dadra silvermåne stilla sjung du trast ach drilla. susa gröna mid som låter lätta några fly med strömmen sek ty först i drömmen dig min älskling, ser jag åter sek stråla du min sol ach himm. skänk kendrag i mitt kvalda sinn Jag trängtar till din kärlek. Blir min så är världen min.

2.

Fast lanken över malmen flyr där natten styrnar tundra snön Blått dig jag ser nart än jag flyr. Jag tänker på dig dag + snön Bort till dig på världens

mitt jag mig emellan
Emellan dig och mig är det
mitt jämnt det är det norden. Du är mitt
allt på jorden. Du är lyckan du
är livet. e t c.

Slut

Styrmansvalsen. Wals

1.

Skönt är att gunga på blånande våg
Och känna sig fri liksom fågeln uti skyn. Under oss lurar
ju alltid den falska fienden men vad gör det
svart är ju hemma i byn igen // Tu vå dö det lyst
i skyen nu är musik på byn vit gunga jag
med min jänta till dans i natten och styrman
ifrån det höga blinkar i hennes öga nåt som mot
mig förtrolskt kan lysta som silkes fans //

2.

Kom nu min jänta så skruva ni styrmans-
saken jag med min arm slår en krus om ditt vackra
liv smekande lindar du armarna mig om
halsen intet oss sen skilja oss åt ej min liv
och själ. Tu vå dö det lyst o s v.

3 vers

Så skall du vila så dejligt vid mitt hjärta
vila där både i lust som i nöd. Vara min liv-
boj i glädje som uti sorgens stund. Jag vår din
livarehan allt intill min bleka död.
Tu vå dö det lyst i skogen o s v.

Marsch

Här ska vi se de landsvägsgubbar
skumpa takt fallera. Vi ha ätit
druckit å sovit och snackat i hast
fallera.

Fadershet

Emsam vid stranden jag sitter och
tänker uppå min Erik, som hastar nu
åv. Sådan har stannat och tankarna
ila här till den främmen jag klagar så
här Ö du min hjärtats käre // kramm du
svart lär du vår längtans tår.

Världsomseglaren

1 vers

Så här ska vi se på en pojke som är kär
på landbacken lika bra som på ett däck,
men kommer här min lilla älskarinna upp
min röda rock, då klämmer jag till
han så mången springer bäck. Kom då i stället
nära mig att himlens strålande stjärna
blinkande flyr på bäcks sjö dig vill jag
följa så gärna.

2.

När listen far på mig och jag ger mig
ut på hav som kanske skall bädda åt mig
min våta grav. Jag glömmer dock inte min
mö hon är så öm som natten han städse
är hos mig i min dröm.

3.

Men afta före att en sjöman gå ska
ifrån blir intagen ute en docka såsom pak
men kom nu min mö låt mig ta dig i min
famn på resta ni in i vår fädrens hägna
famn. Kom då i a s v.

2 vers

Lacka jag av malajens kvinna
jag i Bramayutra hör ål min
egen mö jag minns ensam med henne
vill jag hålla.

Slut.

Himmelens telefon nummer.

Pappa vi är så allena sedan mamma
gick till Gud. Men han kommer nog till
baka om vi sända henne. Hjälp till
upp telefonen här nu ringer jag. Strax
får jag himmelens nummer, har ni fått
det. Ser du mamma hon där uppe
i det stjärnetält. Tala vi glad hon
blivit när hon hör att det är jag.
Mamma vi är så allena pappan min
ag jag

3 vers

Damen på centralen log, smilen de
till barnets bön, smilande emot en

vadden hennes kind dänn. Stackers lille jag vill bringe mammas lille pojke hälst. og å telefonen en klang en mild och härlig röst.

Här är mammadu mitt eget kära lilla vän. Snart jag vill dej og pappa komma hjem igen. Snart Mamma kysser dan lille Pige här jag kysser dej Mamma ni vill bli så glåda Pappa min og jag.

Stut

Olkolus Minne

1.

En liten flicka satt i enkelns knä
Barnligt den gamle spörde hon så.
Säg mig ni är du ständigt allein! Har
du ej maka har du ej små. Här då
min klaga för länge sen jag även hade
en hjärtevän ännu ej döden lärt sorgens
kval. Bröd henne kolus efter en dal.

Befrän

Sedan när en dal är slutad lyttär
minkens bus. Alla de unga hjärtan
sorta

slägt är det klara Gus-Hjärtan
som fettert lida vem gåtan dens
tal her många en tår blev gjuten
efter en dal.

2

Balen lyste skönt i magic kylans.
glans Emmitra dansar hjärtorupp den
Enus? Då kom min Gudrun had
ramnen här fint ett glas vatten
jag väntar dig här. Då jag kom åter
med där en man både med ämbet
lyste varan. glaset från nedre
kissat o kval kissat som mitt hjärta
från denna dal.

3

Den denna dag jag har ingen tallit
här lugen klatt henne som död nu
är att henne kära han mig hemsor men
allt förgäves hjärtan jag får. En dag ett
her hem från samme man dit är min
syster vårdes dal. Hemåt han fint
jag nu det fann med ett kvast hjärta
från denna dal. Sten är en dal är

Farväl, förtjusande mö.

Ett sjöman älskar havets våg
här vagnas
hus när stormen skakar mast och lag
här stormarnas sus! Farväl, farväl, förtjusande
mö! jag kommer väl snart igen

2.

Han älskar änt och gynt mitt namn här
vågornas hus. Kom snart tillbaka i min
famn här stormarnas sus. Farväl, farväl mö
jag kommer välsnart igen.

3

Min trogna flicka
hus här våg-
arnas hus. Nu sista gången jag flicka ingen
här stormarnas sus. Farväl, farväl förtjusande
mö jag kommer åt snart igen.

Var barmhärtig

Ju en leende skymt av ditt förklarad
glans. Intet öde för grymt skig världen
av famns. Nu ett smekande ord. Av din tystämma
så här alla bojor på jord. Utan tvingar jag
här. Ack var barmhärtig mot mig ätbling

grymma! Av din nåd låt en stråle mig nå
Le mina ögon, ej mer tårar skymma dock
det kan ej, kan ej vara så.

2.

Städse fjärran du stod, Herrar hjärta för mig. Gods och guld här och bild lätt jag offrar för dig. Du är rum. Ack din blick. Gjuter hopp i min själ. Om du här från mig gick Då min lycka fort Ack. var barmhärtig mot e L.

Skepp Ohoj eller den stormiga flatisten

När vår flotta parka gossar gått ombord och ut det här, bland bramingar och skål han har sin kurt så här. Ochmed jubel hela han den svenska flaggan gul och blå sam manar att i ögat och sorgen stån dygt pojks stå. Refräng:

Här gossar nu regler, glöm ej bort er lilla vän ty han följer er på vägen, ens bar ej tillbaka igen. Hela tre gånger nu dessa regler, glöm ej bort din barndoms stund

hälsa [illegible] hjärta städs i band för din flicka
och dit fosterland. Varje dag hjälp hurra

2.

Och han lever glada livet från han redan
går i band på fjärran utländsk strand
men knyter nya band, ty där där hemma
sitter hon som ur hans minne aldrig går
till hemre varje kedjig stund hans längtans tanke når. Refräng.

Slut.

Snart är våren här.

Hon: Förleden är underbar. Kommer ofta snabb
och snar Håller under ve och ack. Hågen unger-
sven i schack.

Han: Har ett redet - vors han fått
svärfar sig infinner brått flickan strax
till hjen tar och med pappa hem hon far.

Hon: En var dag hon höra får flicka jag ej
alls förstår vad du ser ~~han~~ på den där karl Är du
så trig stackars barn

Han: Skulle jag till svärsson ta' En sån fattig-
lapp vara? Han förtärs av längtan svår Där han
under fönstret går.

Hon: Till tröst för hjärtans sår En billet-
daux han får Han (talar) Ack vad skriver min
Refräng älskade

Snart är våren här till vårt möte
Blommors mängd kan bär i sitt skötte
Allt i fagert skrud står klätt
Då blir livet åter lätt.

Hon: Svärfar sig inför mer brått

Hon Svärfar lärgrar sitt beslut och de få varam till slut Man vår unge man var dum Hade ej om kärlek hum

Han: Kyssas kunde han rakt ej aldrig han fått lära sig Man det kanske bättre går Om jag lite övning får

Hon: Ack det illa är bevänt Du har intet timpramrent slut mig hårt uti din famn Vitka sedan ömt mitt namn.

Han: Ack det runt i huvut går Kärn blott hur mitt hjärta slår Och så blåmrodt är mitt blod Och ändå jag sakrar mod.

Hon: Ack vilket bryderi när skall det bättre bli

Han: talar: Kära, du tålamod bara.

Refräng: Svart är våren här.

Hon: så till slut det bröllop blev Gant uti brudstol blev Jen de båda flyttat in i ett litet rart krypin.

Kan: Kan en massa planer hatt Vi till Monte vägen tar Jen i vintu far vi bort för att idka vintersport

Hon: Men om inte tid vi få Länk om storken hälsar på Då få nog vi hemma bli Oro, möda, bryderi.

Han: Första året snart förgår Men av babyn intet spår Han blir ängslig stackars karl Skall jag någonsin bli far.

Hon: Men så en dag till höst Hon viskar vid hans bröst: Tålar: Du har då så fastigt brått om

Refräng: Svart är våren här.

Legenden om Stockholms ö.

I vers

Nordanstormen vänden! Lilla stjärnor tändom lysna lite legenden om Stockholms ö. Wiedens skulla klagan Wisi vågen sjagan. Wunods sulla sagan. Om Stockholms ö Kämpahus ~~ende~~ stormar i brusande hav Slungat de tusenkliga olcalen i tvav.

Kunnit sin sång över väggande gran
kring Arholma ö.

2 vers

Odels grymma spinnen. Med. vemodsfulla
sinnen. Lagfulla-minnen. Om Arholma ö.
Hur i hi dens grymning Skidan väger dymning
Sekte sårdens flykning vid Arholma ö
Då sång omsilken en ann melodi. Gjö-
gudyfunkelagin och kvas trollerii. Sku den
om människo ödet däri. Vid Arholma ö

3 vers

Mången nan vid stranden synts
människranden vinkande med hande.
mot Arholma ö. Då fick människorande en
högre makters manning syssen sick
vid dning vid Arholma ö. Den kor den
sörjande duden fav ro vagarna söka vid
stranden ett bo hjonännen sjungen
om kärlek och bo på Arholma ö.

4 vers

Tack fär nordan Ensuet. Tack fär gran
skogs suset Tack fär Blåsippslyset
vid Arholma ö. Tack fär gamla skogen
Tack fär dans på logen Tack fär sång en
sagen om Arholma ö.

Hjärterän valsen.

1 vers

Hjärtans kära mö lilla vän uppå hjärte ö
Månen lyser klar uppå bygg a ni valsen
tar. Hän är slängd och dagspelsgnäll tag en
vals i månskens kväll Lilla vän en
dans uti månens glans Du min skatt
kär ska valsas i natt.

2 vers

Hjärterän på Hjärterän ni snurra i jen
lilla runa mö Än en vals ni dagspels
gnatt å en ska ni svärma i man-
skenkväll.

Sommars ol till sista stund.

1 vers

Jag blir gammal, kära du och mitt
hår det gråvar nu. Varje dag så stilla
går fram mot ålderdommens år. Men du

kära själv är du, är du mig och skön för mig ännu. Ja du kära, själv är du mig och skön för mig ännu.

2 vers

Om dett hår jag nötat ser och ej såsom för du ler. kysser jag din kind ändå, synger i mitt sinne såsnäle du kära, kvarnne ännu gammal blivit aldrig du!

3 vers

Kärleken ej åldras kan. även om vår ungdom svann kinden mer ej rodnar het Var och en som älskar vet.
Aldrig, aldrig flygen själens grund sammans ett till sista stund.

Tivoli valsen

1 vers

Första gång jag såg Sofi på en fest i Tivoli jag förälskade mig strax och mitt hjärta smält som vax. Hela kvällen vi fästade åt en splendid supé som var både dyr och fin serverad med champagne vin. Sedan vi två lyckeliga gå och dansplatsen nå, två da en dans den går med glans utan malör med gott humör.

2 vers

Sedan tidt Sofi jag såg ty till henne strax min låg. Vigi ekafta ut på fest ty med det vi hvarandra bäst. Och när månadslönen smalt hela dagen tidt jag satt men på kvällen serda de åt sudgr och fin supé. Sedan vi två

3 vers

Ack, musik och gurlig sång var min glädje många gång men nu har det galet gått. jag där för mycket fått. Fru vill vagga kvällen lång synger jag min afsnesång åter Sofi med sin kusin festar på champagne vin. Sedan vi två

Wolkolvs kärleksvisa.

1 vers

Så skön som riven fanns en Stockholms tjuna En bild av glädje, skönhet och behag På henne syna kärarna på gina

Ty skönare blev flickan dag för dag.

2 vers

Än annars pilar hade påkat värste. På denna fingst och detta skönabarn. Och det var det som pysseu Wolkoff. visste. Som flickan vuxde i synnerhet

3 vers

I början Greta tyckte nog om pysseu och Wolkoff var ju roemällan Men Och det sen det gicks allra första hyssen. Då svuog han sig nyförlorad kär

4 vers

Så ej mer Greta som med kärlek lekte Och ej stod förstad vad kärlek knappt var Nedarligtvis han Wolkoff ofta smekte Så att han kärlek på allvar bar.

5 vers

Två år har passt på dan känt varandra På sistone blev Greta mera kär. Ej nu som förr de sågs så ofta vandra. Han svartsjuk blev och det blev Gretas fel.

6 vers

Och pysseu blev nu mer och mer betagen

Han ville gärna med Greta gifta sig. Nu fann han att han blivit gat bedragen Ty så han hade tänkt sin framtid späs

Och Greta ville nu vandra bort Om Wolkoffs kärlek var ej mera kär Men dem blev att påka på i annan Ty Wolkoff han blev mer och mer Ondsint.

Men så en dag så orätt passerat Då Greta visste hemom sitt förbrott Han fann om inte hela lasset Nu måste Greta vara på sin vakt.

En kväll så skön han hemma satt i garden En fasans syn som ej förglömmas kan Där han låg död uppå den gröna marken. Han hyssta offret och i hast försvann

Han log en hel och gav sig ut i natten. Och snart den stilla sjön Malmsund. Och sedan han passerat detta sundet

I skogens skydd. Försannn om en sekund.

Nu sluddas gången och hvarden i minne
och glöm ej Walkyrfadrarnas sista akt
Det väcker känslor i det vilda sinnet
så att flickan ej är mera på sin vakt.

Hjärtevän.

Försäkring.

Walz.

1 vers

Ständigen flicka gramm vill ha mig till
sin fästeman. Jag får många en vink, men
jag får sjelf ögon blink. Nu jag på dej ser
och ler. Jag ej ser på någon mer lilla
hjärtevän du min para skall du min
vän här ska vakas i natt. Refräng

2 vers

Ringen fin av guld jag dej gav ju på
hjärtkänga fine min på stoning hårde hvar
skall du le ni d spisen bäst lilla hjärte-
vän du min para skall du min skall.

På Baltiskan.

Walz.

1 vers

På Baltiskan jag går så glad
med dej min vän i Malmö stad.
Hej kommer folk från öst och väst
till baltiska sommarfäst.

Refräng

Hänliga, hänliga Malmö min uppå dig
väg mig jag vaar skö. Lilla Pernilla
du tyssar emej o. vad jag älskar dej

2

Mitt hjärtas slå, här är det liv och många
glada leendeblick och kallar spegla sej
i sjön så skönt uti Malmö.

Refräng Hänliga o.s.v.

3 vers

Här spikes english, snakkes dansk
här språkes hyska parlevus Francois
men bäst du tyska skönsta päst
kan ge mitt hjärta bäst.

Refräng. Hänliga hänliga o. v. s.

4 vers

På baltiskan går allt galant där

Så jag se så mycke grant. Men gammast är att se ända i dina ögon blå.
Kärliga kärliga Stella nu spar jag dig till jag löser åter lilla Pernilla du Lyssar mej Du vad jag älskar dig.

Säg Fågel!

1 vers

Säg fågel varför kvittra du ej mera glad som förr? Nå du var ju så då hörde jag var morgon uppå dig.

2 vers

Se gosse man är sällan nöjd med vad som helst ger. Jag ville smaka högre fröjd men fick fjuns ej där.

3 vers

Säg fågel nu du önskar så att vara glad och fri. Varför ville du nu då en fånge bos mig bli.

4 vers

Jag satt uppå en gran och såg en lun som öppen stod och inuti densamma låg en duva röd som blod.

5 vers

Jag hvades av duvans glans Jag tänkte smaka den. Jag flög till hon hann från min gran men gammt slogs igen

6 vers

Har sitter jag så stum och ser hur allting fröjdar sig Men bådan grönska kan ej den ler men aldrig mer för mig.

7 vers

Min jämmer skuar icke har förrän livet har ett slut. Jag tänkte dö på nytt då dag var himme var nymt.

8 vers

Och fågeln sjung och gossen lag och mun en nymt. Den lilla dörren öppen stod och glad flög sångaren ut

9 vers

Lilla fågel glad och nöjd att nu sin frihet fått. Han satte sig på grenens arm och sjung melodisk sång

10 vers

Säg gosse i din unga var blod fri och glädjes bar din väg är ljus din himmel klar men en gång blir du stor.

11 vers

Då lämnar du ditt hugna hjäm och far
till främmande land. Men tänk på mig
uppå min dikt mitt ofärdsland bland

Alfred & Mathilda.

1 vers

Året 1800, ja det var nitti tre till kramans
tjänst i Stockholm jag drog som ni fick se
Jag lag farväl av hemmet. jag sade till min
vän kanske du har en annan får än vi ses igen

2 vers

Men flickan grät och sade mej det får aldrig
ske hur länge du än må resa min alra
käraste. De orden kom från hjärtat från hennes
unga bröst, mej stanna du här hemma och skänk
mitt hjärta tröst.

3 vers

Så reste jag så kom jag till Sverigs huvudstad
jag glömde bort Mathilda och levde fri och glad
två månader får gunga då skrev jag hemma
till i brevet stadde de sedan jag nu am-
bala vill.

4 vers

I dag Mathilda skriver jag för sista gång till dig
du söka må en annan och ungt glömma mig
för jag har valt en annan får liden nar så länge
därför farväl Mathilda. farväl för sista gång.

5 vers

Mathilda fick snart brevet han grät och sa
alltså min vän är det din mening hur skall det
med mig gå. Hur kan du mig så glömma som
tro mig snart här. mej det kan aldrig hända
den jung får bittter var.

6 vers

För jag har nu här hemma en liten gan så var
för hans skuld will jag bedja dig så huld och
var och skriv nu snart tillbaka och skänk mig
hjärta ro och härmed will jag ända mig i
hopp och tv. 7 vers

Men en kamrat inför nu som vid min sida
stod det brevet har den sargna snart
skrivit med sitt blod och du gör synd mot
henna som bofast är mot dig ~~för~~. då kom
en tår av ögat på kamrat och på mig.

8 vers

Jag ratte mig att skriva den samma dag ett var att sända åt Alvhilda som håller mig så kär. Mitt hårda hjärta bankade när jag skrev dessa ord. Du får mig enigt glömma på denna världens jord.

9 vers

Så hände det en morgan från Rekjavik Gud där kom då bud från hemmet Alvhilda din är död. Du bär den största skulden att han gick in livet här ja grävligt har du syndat mot Gud och mot din mån.

10 vers

Det sägs när han fick höra det brev så sjuk av hån. han låg då uppe en dagan sin lilla kära vän sprang skogsvägs ner mot sjön och där försvann han jolats en dag den 12 juli en vacker sommarnatt.

11 vers

Så reste jag så fann jag ett brev vid bädets fot jag läste detta brevet så fort jag log det mot i alla sista paden han skriver dessa ord för din skuld Alfred där jag glömt dig på denna jord

12 vers

Nu vilar hon i graven med barnet på sin arm och slumrar blidt i döden allt vid sin moders barm men jag går igenom min leksymmers lilla grind och härmed vill jag ända min sorgelia sång.

Ricki

1 vers

Långt ner i söder, där solen glöder, där fanns en liten niggerkös
som var så smäcker och mjuk och läcker
och svart och krullig och gracilis
Kunda niggar om kärlek ligger
när lilla Ricki mein sej
han gå den skina bland palmer grina
och vara klatt och säja sej
Ricki oh. vad jag älskar dej, och komma vara hos mig. lilla snarka mej
för dej jag sjunga min sång lilla dess
gan ~~Ricki~~ lilla min lilla Ricki. Ricki. Ricki
oh yes.

1) Musik vald vid "Rickis" fått man här hur en sång ska bäst sjungas i kor

2 vers

Men Ricki ger sig och känner mig sig i
samla Jimbo very well
Och skön som rosen med mig i mossen
han honom möter varje kväll
Och i vasen dem må så bra som och
månen ingen dem så snäll
Och mig i flammen han flyttar stammen
med starka Jimbo i hans tält.
Vinden susar uti palmers blad
sorg ett eko från en serenad
Ricki, oh, vad jag t. s. v.

3 vers

Men Jimbos hjärta blev fylld av smärta
jag ingen trohet kan bestå
Han bedrägde Ricki så han blev grubbel
men han va likadan ändå
Samt kanalen slet han och pölsbyttet med han
nu starkare Jimbo sängen gå och så han
stänkt ett ark uti bältet. Finns kvinna
må med henne hjärta. Tigern och ark
Ricki han försvann men för henne ej unge en
ny män ann. Ricki oh, vad jag t. s. v.

Det skall gå långsamt.

Text

När luften vandrar ut på jorden med myrornas
i skog och mark på fält och äng och i gatan hund
så går han raka två. Stannar på människors ett dag
och lyser i ett lag
De gnos en arbetsdag
De skulle alla tråkan tjuga öronen jag

Refräng

Det skall gå långsamt, men säkert med lugna jämna
steg för hastigt, man har det väl så nätt
Må få väl andas så pulsa med lugn andetag
Och vila sig en liten stund, men gå man ju så lätt.

2 vers

Grön gräshar må väl och lilla lata människo grupp
lyda om maskarna i tid ej nöja sig upp
De skola upp på gatan ut i nya fänster se
om mössan blir på ena i slagsmål sig lege
och medan slagen vimla kring dem tjuga de

Refräng 3 vers

Och ännu falla sin sista natt
säga att vi sådana som välja vid ett höstet
har till. De sitta för det mesta uppå någon

bra ställe nu berglaskskuken skall
de glömma bort att kan och gråta med-
delst på sin älskelings barn.
Refräng. Det skall gå längsamt ofta

Mina ögon

Vers

Jimbo Jumbo Jatte gav och om tjänade
hos mister Johny på hans farm fick av
gryning massa många stickord naka hugg
och slag för var dag. då ej alltid var i lag.
Jimbo Jumbos tjänta var så mycket tramsa
emot mig Johnys blickar om ställe stod
och vår arma negger blatt om kärlek tigga
vaga natt dan en kall jämade han för
sig skatt. Refräng
Tjena mi vita ma Jimbo Jumbos ömma
famn tar dig skämma. Tikej princess
gold jo bless. dej i liv och död eges.

2 vers

Massa Johny svarar fann en stack men en
natt vid serenad han nekar da ek mig
ögon grugga och trädgårds stugga stå på

bur den figur) mina dagars gumpa bur.
massa svär som jävla pasar dåt. Jag skam
tår dig din lymm ål natt hut. Jumbo far tio
strapper om smullan pojke en hårs haus
stor blandat med haus melodi.
Refräng. Tjena mi. vita mi.

3 vers

Jimbo Jumbo tårs ej gryngmer. för den huldra
som älskar och lidder han i tystnad li den
mycken pigg en tvader i ran nå för han
klå var han massa träffar på men mer
mod upgå sin bud av hos Jimbo Jumbos
dramma om sin vita mö och tanker stanka
hårs han tjuvli gå tanka fann om tår
gång på gång under hela natten tråg
tjena mö. vita ms. etc.

Gud och Ordet som kyssa du

Jag har svämmat bland flicka ungdamens
av och jag hadde den själla jag fann. Och jag möt
med bemötning rad lyckan mig bjöd och min
tjänta för var och en brann. Han så tyst för
mitt sin står ett älskeligt namn i mitt ena

Barndomshemmet.

1 vers

Där som vädes fälten höja sig där
minden. Och där nickgräs granskog lysen bak-
om dem syns den lilla röda stugan emi d stam
gruiden som i forna tider var mitt barndoms-
hem. Det var sol och sommar över gröna
hagar, när som aftonärin ej jag där hemma var.
och de minnen som stå kvar från dessa dag-
ar ä de bästa och de vackraste jag har.
1-3 Från landet eli västern tanken gliden
hem till kära gamla Sverige då och där. Fast
det nu har gunnit många långa tiden
barndomshemmet har jag aldrig glömt ändå.

2 vers

Jag är gammal och nu lever jag på minnet av
mitt hem och mina vackra drommars land
vad som fordom brukat fängsla barnasinnet
står så tydligt för min me syn ibland
Att i hemmet finle jag allt vad jag begärde
jag förstod det kanske ej förrn jag blev sten
Refräng: #

3 vers

och för aldrarna mig livets goda lärde. Vi
de är ö barta både far å mor. Refräng

3 vers

Och min flicka sen det fanns ej hemmet
lika, han var solen i mitt liv när jag var
ung. nu han sover lugnt i dödens kall a vila
jag står ensam kvar och världen syns mig
tung. Och jag längtar och jag grips av
vandrings stavar, men mitt lyckoland
är endast en chimär, ney, här ute skall
jag bäddas ned i gröven långt från
hemmet och från dem jag hade kär.

Slut

det klingar så skant. Och i tyst hat jag
Gluter dig amt i min famn, och mer kan med
kärande röst Gud mer nam kysser dig nu, nem
där vet famnar dig nu. Wem får väl kyssa
din barm så varm lyckan ögon klö. Wem har
mot himmelen du högt kan för den andre du röst
kun jag ofta kan de vid din hjärta kan dingt Gud
vet nem som kysser dig nu.

Kristina Rosens Sång

Högt i Småland ute i Wäjö kasten.
Glad min vagga vid sö konligt gjän
Väg nafnet ute kulla pracktsang.
Dröde Clemmen på enmissrik jän
Där kaja kuse susa kärkan slar sin dine
Skogens fåglar sjunga ä jag lyssna kär
ute skogen sad jag sad jag mången dag
kärde diskens kvällen kasten slag.

2 vers

Neckens hymn jag hörde ute kvällen
då dagens kaste slöjt sin klara sal
Bäcken jag ofosa kag modellen
kej en enkel men en kär fiol.
Gjungby marknad ligger an i höj dsinn
Fri får utan kväng glad jag sjung min sång.
Fri får utan kväng glad jag sjung min sång.

3 vers

Nu jag sjungit kar i skilda länder
i Paris där blev min lycka sjuk
där i spån jag glad nu återvänder
kär mitt kjärige kär min fosterjord
Där kaja kuse susa kärkan slår sin dine
skogens fåglar sjunga ä jag lyssna kär
ute skogen sad jag sad jag mången dag
kärde diskens kvällen kasten slag.

Du blev bland en dam

Ivers

Hmm lycklig jag var när barndomens dag, när vi två lekte lyckligt tillsammans. Vilken saligt det var då med barnslig glädje mig spelade lusen små spratt. Och hur djupt mig var varje skiftande dag i det ögat fäst hållande rätt. Och den milja den önskan. de blev min lag och min lära var det glada skratt

Ref.

Du var den dam jag sjöng i mina barnår. Du blev den duyck som jag sände ren ute ur gömens vår. Du blev den skatt jag gömde i minnet som jag fägn Och när du sedan mig glömde, blev det mitt öga sår.

Iver

Och jag följde din väg i den lekande vår så jag dig växa från barn till mö. Såg din blick bli så mörk, sann att skymningens sår och så djup som en klarande sjö. Och jag såg huru karleken smög i din själ att med klammor din kinn och bröst. Och jag hadde att lyckan för evigt består och att kärleken ej kan dö

Ref.

Slut.

Och mera bebor Pahlmann

Mitt när hemgårdsmannen han är en lirad karl. som jobbat och haft flax. Och lycklig, honom alltid vänt hull. Med fulla händer nu han skär sitt guld. På stallen sitta påkar han i kvickt och sunder bultad ens han hem och hälsas då av Rikel.

Ref.

Så snart Lisbet Pilbergmann
hade "Vas ist los" och mein Gott
Han jag inte ja min sann att på
bok nu igen det kan gått Pilber-
mann hur är det fatt. du är lodsen
och gnäller som en katt. Pilbergmann.
Pilbergmann här nu ja så mein Pilber-
mann det kan aldrig i världen
gå an.

Slut.

Min mörkröda kos

Han får ni genom dörrn som en
virvelvind han for har skatten i blick
han var skär av hund han kalsade
glad men var åter sin kos uppå
vardet han gläm de sin mörkroda kos.

2.

Jag satt sjelv av förundran och
såg & såg rätt det höng åter kvidet
där rosach låg & kramat mitt sinn
lekram eldigt min genom rummet

det skrämmas en nällebit så grym.

3.

Och December kom kors liksom
sammas det var och jag mötte
ej pirolen som putan kan ej än skyn-
dingen får o i snöbar jag satt, ty
får mig var klär sol och skrämde
glam.

4.

Och jag slummade in och min
dröm blev lång om en klöverlätt kvickt
och en röst som av sån q när jag
vaknade åter var natten sin kos
och visnad och doft kös min
mörkröda kos.

Slut.

Klocka ring fred...

1vers

Klocka ring högt över stad över land
Ring om en himmel både skyarnas rand
Ring om de själar, som nånder i strid
Klocka ring fred i vår kampfyllda tid.

2vers

Vänd alla kärlekens sinnen hit hän
Hemmens bevarande åkerns tillväxt
Minn om en maka, om barn och om mor.
Alt deras kärlek upoffrande stor.

3vers

Ring med din klang djupt i själarna in
Väck ur sin höghet det sämsta hos sin
Manna fram allt som kan stamma till fred
Vägen för hat till försoning bered.

4vers

Klocka med makt genom krigsdånet
Ring Och de förhärdades hjälmar spräng
Rena all världen från hedrift och skuld
Klocka ring fred i vår kampfyllda tid.

Syrendoft

1vers.

Nu vet jag du sitter och drömmer
i under flygänstadt loft när månen
sitt silfver tömmer och luften är full
av doft.

Vita syrener dofta kvällen är ljus
och ljum. O kunn ofta ofta nå mig
en hälsning ljum kunn kunn med doft
av syrener, kunn av afblommad ljum.

2vers

Nu vet jag du sitter och läuker på
den som du har kär när månen där
upp på klinker bland flygänsmas ljum
hår.

Vita syrener kan kunde kvid till
mig drömmer du om din kära är kan
i kvällen kas dig? Kanske nå vita
syrener dofta i kvällen för dig.

3 ggr.

Nu vet jag du sitter och tycker en kyssar du vill syren, när kalsket vaje månskär lyser och kyssar från grön till grön

Tänk de stilla natten tycker du vill syren eller kan häxda i natten var det en kväll så lam. Dagla o. dagla i natten vecken och vila syren.

Slut.

Jag älskar dig a.

Käraste du som en gång fyllde mitt hjärta med sång om du ej älskar mig mer lyckans sol har gått ner. Tjärna du vandrar dit dig och aldrig kimmer jag dög Kom o. kom blir mig när ly jag håller dig så kär.

Minns du den stunden då ute salig beruses vi först våra läppar möttes i en kyss.

Kärleken fyllde oss med din mäkliga tjusning jag blev din egen vid kyss på kyss.

Minns du, att vi glömde för den sällhet stunden gjorde kur vi lyckabägaren kände kur jag blev din en månskensnatt.

Dagarna flydde inskedels timme var inne. Minns du löfte du mig gav min ökast. Jag dig trodde i mitt hjärta bodde ingen tvekan ingen oro jag var kär + lantlöst då. Löftet bröt du, andra kvinnor fick du väl i famnen och mig glömde men jag älskar dig ändå.

Minns du ej stunden då vi salig beruses vi först våra läppar möttes i en kyss.

Aldrig kan jag glömma dig först du gav hjärtan din salig. Kan komma och gå jag ej glömmer ändå.

Kanske du kommer en gång
Jeller min hjärta med sång
kan o kom blir mig när får jag
hälsar dig så kär.

"Slut"

Zick Zack.

1.

Jag har varit på ett ställe, där
man kunde ha fått dille.
Sär i natt jag efter festen åter kommit mig begav
tyckte jag minnann förrätten som en
varje tyckte så:

Refräng:

Du är visst en smula dragen var har du
väl blitt dig sig.

Zick Zack.

1 vers.

Jag har varit på ett ställe, där man kunde
ha fått dille för den händelse man ville
hålla på lite grann da. Sär i natt
jag efter festen åter kommit mig begav
tyckte jag minnann förrätten, som en
varje tyckte så

Refräng:

Du är visst en smula dragen var har du väl
blitt det sig. du har festat hela dagen
det har valts ett glatt galej. Det är
svårt i våra dagar att bli sne uppå en
svarta. men jag tycker alla tegar
för jag är ju gamla svarta.

2

Mitemot vilen över staden, skuggar vila
på fasaden, som står hela gatu sadden
i ett hörn fasaden står. På min kind
blåa regnet fisker, när jag hemmets nummer
når. hus och kåd och asfalt viker när
jag kom i Zick Zack går.

Ref.

3

Denna natt jag aldrig glömmer, den får
många minnen gömmer och om den
jag alltid drömmer den var bra lalalala
Jag har ju haft mod i seglen, så jag
önskar det va dag. nu jag tar mig
själv i ögonen lyft jag får mig själv
blåst på. Ref.

4.

Jag är trött nu vill jag vila, gamla får
i fängen hela, låta alla drömmar ila
hoptast månen på mig ler lilla
skjänar små de skalla Jupiter
lurat mer ler den kan intgatum g ju
fatta om förälskelse jag ber

Ref.

I mitt huvud ej det bankar kapprar-
dagarna där vackra lilla några smilar.
Kanske dagen den är mest förkärd Gull
i mun har morgonstunden men jag är
dock ej allt dock som den jag har
mitt hjärta i munnen här nu sjunger
det det igen.

Hem till Mor.

Nu vandrar jag hemåt i skymmande
kväll från storstadens gator och damm.
Det lyser en stjärna så himmelens pärl
den stjärnan skall leda mig hem från
världen så festlig och stor.
Jag längtar tillbaka till Mor.

En skärgårdsbarn min, bakt snömjöl
gardin på kön men vies vade händer
dies kunna är grön dis öga är vätt
ty barnet har alltid gått. Jag kommer
jag kommer och glädjen blir stor, ty nu
har jag hittat vägen, när skymningen kryper
och mörkrädd flyr, då kommer jag hem till
mor.

2.

Jag minns när du lärde mig bön
Det bön som är i mitt hjärta finns kvar
och påminn du sjung sånger åt mig
så sällsam så underligt klar
Jag vet att du kämpat och bäppats
för allt och kunat finka bröd men du
svalt. I strömmar av svek du lidit
och blev mer intet du gång till bikva.
Jag gick från dig värr, mot livet jag
skjärn, men bojan var smidd av järn.
Fått att jag trotsat din kärlek så
stor och ensam gick ut i världen
Tu öppnas jag intet och intet jag
ser, nu kommer jag hem till mor.

3.

Men tyst nat kor fåglarnas kvittrande
åt, och skogen dyns drömmande så. I
tystnad det känns som en tyngande gåt.
Fast jubla jag ville ändå. Och vägen är
stenig, jag snavar emot de kvistar som
möjs min fot. Trots värste jag blev
att mer icke gång dit, ingen kan
finna åter. Så står jag allen i tystnad
timman sen och mörk blir var stjärnas
sken. Men stiger den bättre kan inom
mig bor. så skiljer jag ändå gåtan, då ser
jag mot himmelen, silvrande stor, då
längtar jag upp till Mor.

Lilla Wallmö röd.

1

Ingen blomma är mig kärom vallmo röd
Ingen liknar dig i glöd min vallmorös så röd
När en sommarflärt kvär din purpurdräkt
manar du en glombaus damm en här av
minnen fram.

Refräng.

Lilla vallmoröd med din djupa glöd.
När jag ser dig på min stig, min Edith
jag minnes dig. Edith C den stund
då du lilla mun du mig blygt så
kysta höll, du blessande vallmo röd.

2

Ingen den gråna skog så ljuga ofta mog
Edith och den sorg är lung att
skiljas åt som mig. Ack är det vår
men gråtad här mitt hår
Klomma du ej minnet skaar från flydda
tiden du.

3

Du jag har blott dig evite aldrig aldrig mig
Men mig i min aftonds dag om
himmes tjuva drag.
När Du vist en gång försommads kar
min sång då min röst så tacke tiu dig
som törstat följde mig.

Refräng.

Ett barndomsminne.

Djupt i mitt hjärta inne dölja ett
barndoms minne oförlidande val i sinne
Länge än i minnes dar. Tonar så veka
komma dåt mig om henna drömma.
Ah här förunnit dagar som sammit jag
end skall glömma

Refräng:

Vem har dig nu sjungen? Vem hjerner
till sången. Tid som är försjungen kommer
ej mer igen. Band knyter o brista lunga
var att dig minta men in i det sista
du mig följer än.

2

Minns du den stora stenen. Minns
du den vackra grenen, blommande
blå syrenen, som vi brukt av förr lekt.
Mitt upp i syr dansen gav du mig
blomster kransen minns du den
lilla lyckan & friden & salighets glansen.
Refr.

3.

Sedan har dagar flitit bägge en kamp
vi stridit vackrhetts strid vi lidit
ingen den andra famn. Båda vi vänt
många åren ha blivit- lunga, lugn
flyter strömmen dock här i drömmen
jag kanne sjunga.

Sjömans kärlek

Sakta vi glida ut på den vida skummande
vatten med klämmande lund. Våran
på stranden vinkar med handen farhar
med flickvännen sitt öga i blund.
Refräng:
Hej. hej & hå. Medan vi gå vinden i seglen
leker. Får med en hälsning kom tur min vän
Hej hej & hå, böljarna blå vattnet kring
bogen smeker. Fäden den räcker länge än.

2.

Sägen den brinner ännu jag känner
kyssar upptå mina läppar den kyssa du mig
gav. Här jag ej natten ensam i natten
är du för mig en blåsa fyr på vilande hav.

3.

Kära min själ vänt vänt för du vänta
innan jag kommer åter till hembygdens kust
Men du ej glömmer tröst du gömmer
vännen uti dina hjärta i nöd & i lust.

4.

Sälla stunder, minnen & lyckor säker
att din sig bröts en stjärnan så glad.
Fela regnmoln kring honom skimmer
kärlekens spjuta lyder uti norje stad.

5.

Hemåt vi sjunga munter vi sjunga sången
den sker nära bland kobben & skär.
Vi vi nått hamnen tar sig i famnen
den som bland alla flickor den bästa dock är.

slut.

Den sanna vänn.

Dagen igenom ser man och på alla
andra flickors intriger, men ute vänner i alla dess
skick - har man en underlig trolldom kvar.
Flickorna kvia alla så på sin skick till
den på himmelen stiger. Då är om natten för
vänner så. Och man ej rad som kan stå

Refräng

Man blir så lätt bedragen på flickans
kroppar. De säga ofta om dagen och ja i
vänners glans

2.

Om du mig vänter en eldsvans dig. Hjärta
inne i gränslande storgen. Och bjöd mig klammer
av kram dag. Jämte vår världs alla små behag.
Skulle jag dock inte känna mig svag Ty
jag blott stum är dagen. Till den är kort
och mörkt är. Då vet man ej hur det går.

3.

Men om du väljer en månglas natt. Till
stjärnorna lyfta vi klänker. De stå om du
förmår finna att. Det går så lätt så att

få mig fatt. Ty din kyssar bevarar
glöd. Jag vet vad månen står länka
för jag så underligt klyfs i rum, viska
till dig: "Jag är din."

Slut.

Glöm aldrig bort de små

1

Glöm aldrig bort de små ute i din
barndomshem, där fjärd du skördat gyckel
och ärkerd blev av dem. Vem är mer
värd att ärkras minns än fader, moder som
Glöm aldrig bort de små ute i din
barndomshem.

2.

Skördigt när de dig stanna de
länka upptå dig och deras varma hälsa
Dig följer på din stig. Om pilbåten än
dig kallar att skiljas ifrån dem,
Glöm aldrig bort. etc.

3.

Glöm ej din huldo fader som för dig

skuvar har den bilden av din moder
hon dig hjärta kunde. Och systron som
dig älskar. O, glöm ej heller dem
dessom aldrig kunde de kära osv.

Släpp solsken in

Fruktar du för fåorna uppå din
väg så det märket inom och märkes
utom dig. Rena hjärtats fönster och
slå upp din dörr, Släpp nu litet solsken in
Släpp nu litet solsken in. Rena hjärtats fönster
och slå upp dess dör. Släpp nu litet solsken in.

2.

Fruktar tron på Gud och är din kärlek
matt. Får du intet annat på vår den kunga
natt, Rena hjärtats fönster o. sv.

3

Vill du gå med glädje till din fadres hus
Och beständigt vandra i hans kärleks ljus.
Rena hjärtats fönster o. sv.

Lördagsaftonen.

1

Kom följ mej nu Augusta lägg armen om min
hals, så ska vi gå under tiden flygande plägg i
denna vals, som nästa lätt på foten det är ju
lördagshvälv, du själv är själf som en sunnlyparmodell.
Där dansar hjärtan kosse så dammen står i steg,
med kinderna som blekna och uppspänt pampelly.
ac Andersen i knydaren, som vägen till o salig
han dansar längesen och högdragen kalle. Hej
spelemän stämm opda och valsen skall gå varm
Så länga min Augusta och stärkt din högra
arm låt gossens pulsar gunga av glädjens
hela makt i lördags valsens hj. Herrjäkla dels hej

2

Augusta han kan dansa precis som en
dansös fast hon är tjock och rund om midjan
och ej så graciös men mycket som gubbsperken
han är att hålla i och full med hälsa och liv
precis. Nyss dansa jag med Bella i bomulls-
klänning gul, med hon hon inte är flicken,
och hon kunde gått på hjul, och sina stora
kupeer och knyeber hit och dit, sist slet

kasf so vacken en käf. Men kärligt är ecs
damen i lördagspromenen som när man knäcker
både fjärin, easiske och den man tvärnar
sig för flickorn så slut likson en
lapp de melodien lin en vals spelas upp.

2

Augusta, jag star drömmar du vilar på
min arm, den jag har kasf mig i min sång
under fårstormsfallen varm, jag drömmer om
din midja och dina ögon blå och om den
kyssen jag ej kunde få. Men annu ljuder
kasf spelemon är sne och klockan viser
få fyra kasf kan kan är tio, än kunna vi
veg valsen ett par repriser till, kom säg dig
sen i mitt kna en du vill. Augusta har du
kärt kan ljuvligt valsen går, ty jag kar splitter-
nya fejäter med stripor och resar, det
kans som vi båda ej galsef kunde vi
passes som vingar vi kade vi två.

Säg mig Godnatt!

Dagen har flytt och över himlens tält

natten sitt svarta segelfar har fäst man
genom dunkelt skymta ni dåli himmelens
gyllne stjärnebroderi.
Ref. Säg mig godnatt i denna sista stund.
Annu jag ser din ljuva ansiktsmun, jag
tål din klämma kärlek lysmar än. Säg
mig godnatt. Ännu ni kos igen.

2

Du uti morgonsolens klara ljus, nilja ni njuta
livets glädjeämne. Lyckan ni nått ni lyda kärlekens
lag. Du är. det natt man det är kärt till dig.
Ref.

En kväll av ypperlighet.

Jag minnes från min ungdoms år din bild
så ren så sparsm. Du var uti dess mörker hår
en kväll av ypperlighet. Bunden fruktbärgodsens
mål en ung kväll ljum & mild, jag mötte
dig på lyckans ö, nu är från dig jag skild.
Refräng: Kärleken är en dröm, förd över
dälgens strömm, sagen från ungdoms dar dröjer i
minnet kvar. Kärleken är en lek kommer

med vinens sällsk. Sen du från mig har gått
lyckan i kärlek (livet) jag aldrig rätt.

2.

En kniptan i din hand du höll av vinens
klarodon, och över dig o mig det föll ett regn
av äppelblom, två timmar mätte en sekund
en evighet sig såg, och mina läppar nästa
stund mot dina läppar låg.

Refr. 3

Ty Evatan unga blomma tog i glädjens
paradis. Vi skiljdes åt och sen du dog
min själ den fös till is. Sen skum din lyckas
dal ej mer dig fällde världens dom i skaftets
djup man trampat ner, min kvist av äppelblom.

Refr. 4

I vinens lig min tanke går till min
drömmars land å. Och evigt med min kärlek
följ jag under tidens sud. Vid minnet
suppen hjärtat lyft i denna helgedom, den
min läppar nyligt kysst en kvist av
äppelblom

Slut.

En liten tös med kastanjebrunt hår.

Dag är trött av dagens möda, och jag
längtar efter ro. Dag får förmiddagen den
mörka, kaffe och tjocka bröd och ost. Och
när skymningen sig sänker, gå jag
ensam ut i lilla skog. Då min personal
och tänker, att allting är vändligt tyst-

Refr. Och så kommer där en liten tös med
kastanjebrunt hår, hon är blond och fager
som en nordiska nätt, hon har ej lin
pupulacen, Han är av den ädla raser
Den modernu kvinnan av i år. Ja
så kommer där en liten tös med
kastanjebrunt hår Hvad jag drömmer hur
mitt arma hjärta häftigt slår. Och
fast det ej riktigt passar Vill hon
med mig ut och Jazzar Dören min i
kastanjebrunt hår, kvinnan av i år.

2

Dag vill tänka hon studerat. Lite
Flaubert Rom Paris Dag har kommer
kvartsvärf lyckå skilda länders vis

Jag har fått med modets mycken
Två å nio en dampiggar.. men jag önda
Bäst väl tycker om denna sista roligt:

3

Så till sist vi gått oss båda Med
varann vi enga tu. Harmoni i allt tycks
råda mellan mannen och hans fru.
Blått i ögo vi gärna ej dagen Ton vill
ha en grabb ja två, Och jag vill —
Si fel ej tager Får nu si här mig vända på.

slut.

Såp bubblor

1

Längtande jag drömmer jag dag
om lyckans fagra land, lyftiga skott
skimra i blått på en för trallande
strand skaldel di byggd av kvalla
pälar och kolen kristaller
Refräng: Så jag blåser lätta bubblor
skimra de mot himlens blå, regla på
fäd, speglar en värld, dit mina tysta tankar
gå, men lyckans drömmar mista snart

Din färg och glans, liksom mina bubblor
brista i sin första lätta daus

2

Snömit jasmin lilak rosmarin
krama mitt skatsbarnal, på drömmars
älv glider jag själv fram i en
gyllne gondol, fjärran i solglansen
skimrar skattet är gud och rubiner.
Refr.

slut.

Förgät mig ej.

När sommarns rosor har blommat slut,
och höstens bleder sin mantel ut. När löven
falla från trädens topp. Då har ju sommarns
glatal sitt topp
Refräng:
Då får man längta tillbaks och trängta
till sommarns ljusa dagar med dess lek i
skog och dagar. Minnen, ehuru vi lekte
älskogslekar du är till mig. Förgät mig
ej!

2 vers

Stor vänd ekorn dit solen når, en
liten blomma en sommaren slår. Den
blomman heter Förgätmigej. Och vecken
kan man säjälv ju tänka sej.

3 vers

Vid bäcken ofta jag suttit har
och tänkt tillbaka på flydda dar
Och i min drömsud fänlä nu mej.
Det växer högst en Förgätmigej.

Välsäng till Hemmet

Den stora vida natt skj jag här vid skeppets
ratt, under himlens ~~välvda tak~~ stjärnehäj man på port
mig natt, under himlens välvda tak, här jag kommit
ningslag, saknas flock som återgår mot vind,
mot ljus mot väj.
Refr. Hälsa dem där hemma hälsa far och mor
hälsa gröna hagen hälsa lilla bror, min bästa
~~katt~~ kamrat hälsa ifrån mig.

2. Lilla snala flickan vaxt dag o natt och
natt dag för dig lite mätt gron, snabba ängsala
Svala fäcka ovkeri på mig gömma flöga jag med dig
hemma slå väf ängen grön, snala häj min bön.
Refr.

Hälsa dem därhemma hälsa far och mor
hälsa gröna hagen hälsa lilla bror, om jag hade
vingar flöga jag med dig och de gjura nätter
hälsa dem från mig.

3.

Långt mot röda långt mot vind,
ibl o nära häj på når jag leva unga
svenska män som från hemmet far hundrade
och tusen mil skiljer oss från vanners smil
jag i natt lärer sved och tag min hälsning
med.
Refr.

Säga dem dij hemma hälsa far och mor
bed dem aldrig glömma dem från hemmet
far, alltid har vi nödat säcm hemmets vän
hälsa dem där hemma, hälsa dem i Rää.

Tomma

av P. A. Lofberg

Tanke uns skiöt blott natten ser,
famer kos Eder om nila den bar. Hjälte,
som lider, som lidit av dagens bry,
famer till eder, till er vill def sky.

Afton-ång

Afton, o hur skön, i melodisk bön dränker
jag var jordiska smärta. I din milda frid
glömmer lifvets skrid stormen i ett mänsko-
hjärta. Maje knäll mot (ljusets) diktens
ljusa sagovärld, flyg i toner anden med sin
hyllningsång - Afton o hur skön i melodisk
bön dränker jag var jordiska smärta.

En mörkröd ros.

Ännu ser täser jag ibland om kvällen när
och sol, de locka inte mig så grand, fast
solo mot jag går. Så mycke dock nu ett svar
jag gör och själv fått svar på sol. En mörk

har hon mig bereds på en särskild. Blad
en dedalj hon sänk mig, där hon från andra
skiljer sig.

Refr. Jom skulle ha en mörkröd ros
vid barmen, det är det andra som jag önskar
vet. Sen får jag kanske mig alls och skenka
af hennes kvinnans alla dyrgon särskild "det"
Jon kan ju vara mörk och hon som
barmen. men också nordisk blond och skär.
Tumas någon här bland dig, som mig en
blomma ger. Där är nöj hon som
dömma roser bäst

Min Hjemer.

Väd som barn en gång jag drömt och en
gång kärlek önskt det har jag kanske glömt.
Men kanske kan änå kin barndomshemmet gå
och finn en liten vit syrenbusk å.
Refr: Jag vet kanske kunna vara i fädgrena underbara
Jag älg jocunder och önskar skönhet naturen
äger. Men änå jag vill be Dig än skänka
mig en kyssen ej av blommar som ha hjärta

Säger sätt, jag och Syrenen blev.

2.

Så jag slö i blommor sväg och skådar mig
omkring. Jag finner ingenting ibland dem
mera än en som jag min Lotta ren, det är
en liten vacker vit Syren.

3

Ros som brinner het och röd den Solar med
sin glöd en kärleks värmflod. Men jag är på
min väkt emot den stora makt som ligger
dold i vackra blommors prakt.

Schema

Nanny Hansson Fotomodell
Västra Långgatan

Nanny Hansson

Nanny Paulina Hansson
Fotomodell

Nanny Paulina Hansson
Fotomodell

Nanny Hansson

Nanny Hansson
Fotomodell

Nanny Hansson
Fotomodell

Nanny Hansson
Fotomodell

Nanny Hansson
Fotomodell

Nanny Hansson
Fotomodell

mm Västra Långgatan 12
Västra Långgatan 12

Nanny Hansson
Fotomodell